

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **B., s.r.o.**, zastoupeného advokátem JUDr. Tomášem Hándlem se sídlem Elišky Peškové 7, Praha 5, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2003 čj. 25105/03-7020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2004 č. j. 8 Ca 171/2003 - 63,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2004 č. j. 8 Ca 171/2003 - 63 **se zrušuje** a věc se mu **vrací** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2004 č. j. 8 Ca 171/2003 - 63, jímž byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2003 čj. 25105/03-7020.

Z odůvodnění tohoto rozsudku vyplývá, že tímto rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Státní rostlinolékařské správy čj. 0227/2003Ř-10, kterým byla zrušena registrace přípravku P., registr.č. X, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí o zrušení registrace tohoto přípravku bylo vydáno na základě zjištění, že část produkce přípravku, uvedená do oběhu, neodpovídá podmínkám stanoveným v rozhodnutí o registraci.

V žalobě žalobce napadl všechny výroky rozhodnutí s tím, že žalovaný dospěl k rozhodnutí na základě nesprávného posouzení věci a v řízení došlo k závažným procesním chybám. Namítl, že odběry vzorků byly provedeny nesprávně, neboť nebylo postupováno podle platné a závazné metodiky. V odběrech byla učiněna řada chyb, takže jsou nepoužitelné. Toto tvrzení bylo v žalobě konkretizováno.

Z hlediska procesních závad žalobce vytkl pochybení u dvou navazujících řízení, kdy byl za totéž porušení postížen sankcí za delikt a dříve než mohl zjednat nápravu, bylo s ním zahájeno další řízení. Před rozhodnutím o pokutě žádné pravomocné rozhodnutí neobdržel a vzorky pro řízení o zrušení registrace byly z doby před právní mocí rozhodnutí o pokutě. Postup správního orgánu I. stupně nerespektoval základní principy řízení o udělování pokut; pokuta má být trestem a motivací k neopakování porušení. Žalobce dále namítl, že v odborné komisi, která se podle zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči, k věci vyjadřovala, zasedaly dvě podjaté osoby, které veřejně prezentovaly svůj negativní vztah k žalobci. V žalobě jsou uvedena jména těchto osob a tvrzený negativní vztah je konkretizován. Žalobce proto vyjádřil pochybnost o objektivitě těchto osob, které byly v procesním smyslu podjaté, takže prvostupňové rozhodnutí mělo být zrušeno.

Městský soud v Praze odmítl námitku žalobce vůči metodice odběru vzorků a neakceptoval v tomto směru ani další námitky, což v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně vysvětlil. Skutečnost, že žalobci byla za (dilem) totožné porušení povinností uložena pokuta, neznamenala nic podstatného pro rozhodování o zrušení registrace, neboť šlo o dvě nezávislé právní skutečnosti, mezi nimiž zákon č. 147/1996 Sb. nekonstruuje žádnou souvislost či závislost. I kdyby tedy podkladem jak pro vyvození odpovědnosti za delikt, tak pro rozhodování o zrušení registrace byla totožná zjištění o závadách na straně žalobce, neznamenalo by to žádný rozpor se zákonem č. 147/1996 Sb.

Pokud jde o námitku podjatosti dvou osob, které zasedaly v odborné komisi, soud ze zákona č. 147/1996 Sb. dovodil, že odborná komise pro přípravky se pouze vyjadřuje před rozhodnutím o zrušení registrace, má tedy toliko poradní hlas a její vyjádření tak může být jen jedním z podkladů pro rozhodnutí, které činí příslušný orgán rostlinolékařské péče. Tento orgán nemá ze zákona žádnou povinnost se vyjádřením odborné komise řídit či k němu jakkoliv přihlížet. Za tohoto stavu není rozhodné, že členy odborné komise byly osoby, které podle žalobce k němu, resp. k předmětnému přípravku měly negativní vztah.

Městský soud v Praze pro úplnost konstatoval, že podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 71 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí pouze v mezích těch žalobních bodů, jež byly uplatněny včas; nepřihlížel tedy k námitkám, které žalobce nově uplatnil v pozdějších písemných podáních, resp. při ústním jednání (správně jednání).

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že uplatněné žalobní body nejsou důvodné a žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Z obsahu soudního spisu vyplývají tyto skutečnosti podstatné pro posouzení věci:

V žalobě žalobce navrhl (mimo listinných důkazů) provedení výslechu doc. ing. Daši Veselého, CSc., a přihrání znalce z oboru mikrobiologie, „jehož jmenování se tímto soudem navrhuje“.

V podání ze dne 10. 5. 2003 (č.l. 29) žalobce navrhl provedení důkazu listinami, které předložil a které jsou ve spise na č.l. 30 a 31.

V podání ze dne 15. 10. 2003 (č.l. 32) a v rubrice nazvaném „Doplnění listinného důkazu“ žalobce předložil listiny, které považuje za důkazy o tom, že kvalita předmětného přípravku odpovídá registraci (č.l. 34 a 35).

V podání ze dne 3. 12. 2003 (č.l. 44) a v rubrice nazvaném „Doplnění listinného důkazu“ žalobce předložil listinu – zprávu od firmy, která je odběratelem a uživatelem předmětného přípravku (č.l. 45).

Z protokolu o jednání konaném dne 20. 5. 2004 (č.l. 60) vyplývá, že soud konstatoval podstatný obsah správního spisu. Ze soudního spisu nebylo konstatováno nic a nebylo rozhodnuto o tom, které z důkazů navržených žalobcem budou provedeny.

Kasační stížnost je podána z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

Kasační stížnost vyjadřuje nesouhlas s tím, že ze zákona plyne povinnost zrušit registraci v případě závažného porušení rozhodnutí o registraci, jak uvedl Městský soud v Praze. Ustanovení o uložení pokuty a o zrušení registrace „pracují se stejným proviněním“. Podle názoru žalobce je logické a evidentní, že v zákoně existuje určité „odstupňování“ sankcí.

Kasační stížnost dále zpochybňuje způsob provádění testů a tedy i jejich výsledků. K prokázání tohoto tvrzení měly sloužit důkazy, které byly navrženy u Městského soudu v Praze, ale o jejich provedení nebylo rozhodnuto.

Žalobce dále namítl, že řízení před soudem trpělo vadami, které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalobce se domnívá, že soud měl před skončením jednání dát výzvu odpovídající výzvě podle § 119a odst. 1 o. s. ř., a to s přihlédnutím k § 64 s. ř. s.

Soud též zaujal nesprávný výklad § 71 s. ř. s., protože koncentrační zásada neplatí o důkazech k prokázání dosavadních tvrzení, tedy žalobních bodů uvedených ve lhůtě.

Namítá se dále, že navržené důkazy (včetně návrhů na výslechy svědků či ustanovení znalce) nebyly provedeny. O těchto důkazních návrzích však především nebylo soudem vůbec rozhodnuto. Soud tedy pominul listinné důkazy a důkazní návrhy, jako kdyby neexistovaly. I kdyby soud návrhy důkazů zamítl jako přesahující rámec řízení, měl o tom alespoň rozhodnout.

V kasační stížnosti je konečně vznesena námitka nesprávného právního názoru soudu pokud jde o tvrzenou podjatost dvou členů odborné komise.

Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Navrhuje, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti, dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Podle § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s. je žalobce v žalobě povinen uvést, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést. Neznamená to však, že by návrhy na provedení důkazů nemohl uvést i později. Koncentrační zásada se vztahuje pouze na rozšíření žaloby na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo na rozšíření žaloby o další žalobní body (§ 71 odst. 2 s. ř. s.), nikoli na návrhy na provedení důkazů.

Podle § 52 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodne, které z navržených důkazů provede, a může provést i důkazy jiné.

V projednávané věci Městský soud v Praze ponechal všechny návrhy na provedení důkazů, ať již byly podány v žalobě nebo později, zcela stranou. Nerozhodl o tom, které

důkazy z těch, které byly žalobcem navrženy, provede, a tím pochopitelně ani odůvodnění rozsudku nemohl zdůvodnit, proč o provedení těchto důkazů rozhodl ve smyslu § 52 odst. 1 s. ř. s.

Řízení u Městského soudu v Praze tak bylo zatíženo jinou vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Nejvyšší správní soud proto napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že bylo rozhodnuto ve věci, nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V dalším řízení Městský soud v Praze rozhodne, které z důkazů navržených žalobcem provede. Bude také jeho povinností odůvodnit, co jej vedlo k přijatému rozhodnutí, protože absence řádného odůvodnění rozhodnutí vede k nepřezkoumatelnosti a nedává dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces (srov. nález Ústavního soudu sp.zn. II ÚS 686/02, č. 618/2005 Sb. NSS).

V dalším řízení je Městský soud v Praze vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Městský soud v Praze v novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

